

Στις 21 Σεπτεμβρίου το 1921 η μαζική δολοφονία της ποντιακής ηγεσίας στην Αμάσεια

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

*Η κεντρική πλατεία στην Αμάσεια σήμερα. Εδώ απαγχονίστηκε ο αφρός της ποντιακής διανόησης.
(Φωτ.: pontos-news.gr)*

Μέρα μαύρη για τον ελληνισμό του Πόντου η σημερινή, αφού μια τέτοια μέρα τελείωσε στην αγχόνη τις φωτεινές του μέρες ο αγωνιστής Νίκος Καπετανίδης. Μαύρες όμως ήταν και οι μέρες που προηγήθηκαν αφού ξεκληρίστηκε από τα ούτως καλούμενα τουρκικά «δικαστήρια ανεξαρτησίας» με πρόεδρο τον μοχθηρό Εμίν Βέη, ο αφρός της ποντιακής διανόησης, της πίστης και του αγώνα.

Από μια γοητευτική πόλη με πλούσια βλάστηση που την γλύκαινε ο ποταμός Ίρις και τη χαίρονταν για χιλιάδες χρόνια οι κάτοικοί της, έγινε για τους Πόντιους το 1921 και τους Αρμένιους, νωρίτερα, τόπος εγκλεισμού και θανάτου.

Εκεί στήνονται τα διαβόητα δικαστήρια ανεξαρτησίας, «με πρόφαση», όπως έγραψε ο Πόντιος διανοούμενος και συγγραφέας Γεώργιος Κανδηλάπτης, «την καταδίωξη των δημιουργών του Ποντιακού ζητήματος, αλλά ουσιαστικά με σκοπό την καταστροφή του άνθους των ομογενών του Πόντου, δηλαδή των εμπόρων, δικηγόρων, γιατρών, φαρμακοποιών, δασκάλων, ιερέων, δημοσιογράφων».

Στην πανέμορφη πόλη με τους τάφους των βασιλέων του Πόντου δεσπόζει σήμερα

στην κεντρική πλατεία ένα άγαλμα του έφιππου Μουσταφά Κεμάλ, που τον Ιούνιο του 1922 κυκλοφόρησε τη λεγόμενη «Εγκύκλιο της Αμάσειας» θέτοντας κατά την τουρκική εκδοχή τα θεμέλια της ανεξαρτησίας της Τουρκίας.

*Το άγαλμα του Κεμάλ στην κεντρική πλατεία της Αμάσειας με φόντο, στο βάθος, τη γέφυρα της πόλης
(φωτ.: pontos-news.gr)*

Σε αυτήν την πλατεία, κύτταρο της πόλης, τελέστηκε ένα από τα κορυφαία εγκλήματα κατά του ποντιακού ελληνισμού. Δικάστηκαν και απαγχονίστηκαν οι εσωτερικοί εχθροί των Νεοτούρκων. Οι μαρτυρίες των ανθρώπων που οδηγήθηκαν στην αγχόνη συγκλονιστικές. Οι ιστορίες του φρικτού φονικού –ακόμα και νέων παιδιών, όπως οι αθλητές της Μερζιφούντας– ανατριχιαστικές.

Η δύναμη της πληροφορίας από το παρελθόν σε συνδυασμό με την παρουσία σε τούτα τα μέρη που βάφτηκαν με το αίμα των αγωνιστών του Πόντου είναι συντριπτική. Και το αίσθημα αυτό, η γνώση του εγκλήματος και των αιτιών του, μόνο πόνο μπορεί να προκαλέσει και μόνο σ' εκείνους που είναι από την πλευρά των θυμάτων. Γιατί οι άλλοι, οι σύγχρονοι Τούρκοι και δη όσοι ποτέ δεν διδάχτηκαν ή δεν έψαξαν την ιστορία τους είναι... ασφαλείς.

Κείμενο-Φωτογραφίες: Έρση Βατού

Πηγή: pontos-news.gr